

og Arbejdstid. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard henviste til Landbrugsministeren, naar denne sagde: Hjælp dig selv, saa hjælper Gud dig. I det gamle Ord ligger vel dette, at hjælper du dig selv, kommer ogsaa andre og hjælper dig. Og det er jo ogsaa Forholdet her. Man maa selv yde sit Bidrag og bære sit Afsavn. Naar man vil det, kan der hjælpes, det, der gælder i de enkeltes Liv, gælder ogsaa her, det er Hjælp til Selvhjælp, selv om det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nok saa meget kalder det en konservativ Frase. Hjælp til Selvhjælp er dog det Princip, hvorefter man bør anlægge vor Lovgivning, naar der overhovedet skal hjælpes. Jeg er derfor for en Gangs Skyld enig med det ærede Medlem Hr. Holstein, naar han omtalte de Radikales Stilling, naar de saa stærkt kritiserer det Forslag, som nu ligger til endelig Vedtagelse. Naar det er kommet saa vidt, at det ærede Medlem Hr. Holstein, trods Desorientering og meget andet, er blevet opmærksom paa det, tror jeg, at det radikale Parti burde begynde at tænke sig om, og betænke, om der ikke var noget om det, naar ogsaa andre siger det.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard bruger forskellige Billeder, hentede fra Dyrriget. Han talte om, at han havde læst noget i et Blad om, at Landbrugsministeren var at ligne ved en brøende Løve. Forleden lignede han et Medlem ved en kaglende Høne. Nu ved jeg ikke, hvor megen Visdom det ærede Medlem har om Hønseri, men jeg skal ganske kort sige, at der er forskellige Slags kaglende Høns. Nogle kagler efter, at de har lagt Æg, det er de gode; andre kagler, før de lægger Æg, det er de mindre gode; og endelig er der nogle, der kagler og bliver røde i Kammen, men aldrig lægger Æg, det er den Slags, som Hønssejerne kan blive skuffet ved en kort Tid, men inden ret længe tager de og drejer Halsen om paa dem, fordi de er ikke værd at have i Hønsedaarden. Jeg tror, at Vælgerne vil blive opmærksomme paa al den Snak, der her har været fra Oppositionens Side og ikke mindst fra de Radikales Side, uden at man positivt har stillet Forslag om at komme Industrien til Hjælp, om hvilken man dog ikke vil sige, at der ikke er nogen Krise, og at de vil straffe dem derfor til sin Tid. Derom er der ingen Tvivl. Jeg tror derfor, at det vil være klogt, om Partiet snart opdagede, hvorledes de skulde stille sig, og hvad deres egentlige Stilling er, naar de saa stærkt kritiserer andre Partier.

Jeg spurgte allerede ved første Behandling det radikale Partis Ordfører, det ærede

Medlem Hr. Dahlgaard, og jeg vil gerne gentage mit Spørgsmaal: Hvad vil I gøre, hvad er jeres Stilling? Vil I sige, at der ingen Krise er, og at der ingen Grund er til at komme den Del af Industrien til Hjælp, som vi her lovgiver om? Eller hvis der er en Krise, hvilke Forslag tænker I da paa fra jeres Side at stille, naar I saa stærkt kritiserer alt? Den Talen og Snakken om andre Ting, den Snakken om, at nu har Venstre taget en anden toldpolitisk Stilling, vil man ikke komme langt med. Den toldpolitiske Linie og de Toldprincipper, vi nu følger, er de samme som tidligere. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at hvis det var en endelig Toldlov med disse Forhøjelser, en Toldlov ud over en kortere Periode, maatte han stemme imod, og det vilde hele Partiet Venstre gøre, fordi vi aldeles ikke anerkender, at en Toldpolitik med stærk Beskyttelse, anlagt for en længere Fremtid, vilde være heldig for Samfundet. Men deri ligger ikke, at vi ikke kan træde hjælpende til overfor Industrien i et enkelt Tilfælde, naar vel at mærke, hvad jeg sætter megen Pris paa, ogsaa Arbejderne og Arbejdsgiverne i denne Industri viser den Resignation, som er nødvendig, og tager deres Part af det Offer, der skal bringes. Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg vilde have fundet det heldigt, om det ærede Medlem havde benyttet en anden Betegnelse for andre ærede Medlemmers Udtalelser end det Udtryk, det ærede Medlem benyttede, nemlig „Snakken“.

Holstein: Overfor den højtærede Indenrigsminister vil jeg med stor Fornøjelse og uden mindste Forbehold gøre den Indrømmelse, at jeg et Øjeblik huskede fejl, at jeg et Øjeblik var desorienteret. Men det skyldes det ekstraordinære Arbejdstempo, som den højtærede Regering nu pludselig i Samlingens sidste Uger har sat op, og som vi i Maaneder har været afvante med. Det er denne Omstændighed, der har bevirket, at jeg et Øjeblik huskede fejl med Hensyn til dette Lovforslags Behandling her i Salen. Derimod er jeg ikke paa nogen Maade desorienteret med Hensyn til Lovforslagets reelle Indhold og Rækkevidde eller med Hensyn til den højtærede Regerings politiske Principper og Hensigter. Jeg har for over et Aar siden under Finansbehandlingen i 1921 udtalt et beskedent Haab om, at Dommen over denne højtærede Regerings Styre ikke maatte blive den, at